

Šu žmonėim

Elenos Mezginaitės ž.
Aido Giniočio muz.

d=96

1. Su žmo - ném, ku - rie gy - ve - na, su žmo - ném, ku - rie nak-

- vo - ja ant bal - tu, ra - mių pa - gal - vių ar prie bē - gan - čio van -

- dens, nak - čiai lau - žą pri - ge - si - né, leng - vą min - tį pa - si -

- klo - ję ir su - lau - kę, kol ties vei - du be - ga - ly - bę pa - si -

- lenks. 2. Su žmo - ném, ku - rie su - sto - ja ir a - kis pa - kę - lę

žiū - ri i ne - ra - mų, aukš - tą dan - gų, ir ne - ži - no, ko bau -

Chords shown above the staff:

- Measure 1: F#m, D, F#m, Hm
- Measure 2: F#m, D, G, D
- Measure 3: F#m, G, Gm, D
- Measure 4: Hm, G, Bb, Em
- Measure 5: A7, D, A, Hm
- Measure 6: F#m, D, F#m, Hm

F[#]m   G   Gm   D

 -gu: ar kad va - ka-ras a - té - jo, ar kad šir - dí vě-lei

Hm   G   B_b   Em

 du - ria, ar kad at - lé-ké ge - gu - té i a - ly - vas prie lan-

A7   Hm   E[#]m   G

Priedainis

 -gu. Su žmo-ném, ku-rie už lan - go, su žmo-ném, ku-rie už

D   B_b   F

 du - rū, su žmo - ném, ku - rie už miš - ko ir už

Gm   A7   Hm   F[#]m

 bē - gan - čio van - dens i tā pa - tī ma - no dan - gu, i tā

G   D   G   Gm

 pa - tī dan - gu žiū - ri ir ne - ži - no, ką gal - vo - ja. O gal -

... |

Gm   A7   Gm   Em7   A7   D
 1.   2.
 - vo - ja, kad gy - vens. 3. Su žmo - // - vo - ja, kad gy - vens.

Su žmonėm, kurie gyvena, su žmonėm, kurie nakvoja
 ant baltų, ramių pagalvių ar prie bėgančio vandens,
 nakčiai laužą prigesinę, lengvą mintį pasikloję
 ir sulaukę, kol ties veidu begalybė pasilenks.

Su žmonėm, kurie sustoja ir akis pakėlę žiūri
 į neramą, aukštą dangą, ir nežino, ko baugu:
 ar kad vakaras atėjo, ar kad širdį vėlei duria,
 ar kad atlékė gegutę į alyvas prie langu.

PRIEDAINIS:

Su žmonėm, kurie už lango, su žmonėm, kurie už durų,
 su žmonėm, kurie už miško ir už bėgančio vandens
 į tą patį mano dangą, į tą patį dangą žiūri
 ir nežino, ką galvoja. O galvoja, kad gyvens.

Su žmonėm, kuriem užtenka vieno tako palei kluoną,
 vieno šokio šviesią naktį po kerotais ažuolais.
 Su žmonėm, kurie nužydi vieną kartą – kaip aguonos,
 su žmonėm, kurie klajoja – amžini tarsi keliai.

PRIEDAINIS:

Su žmonėm, kurie už lango, su žmonėm, kurie už durų...